

“Ben de İnsanım..”

Prof. Dr.-Ing. Şenel Ergin

Karşınızda duran biri, sıkıntılı bir tavırla başı hafif eğik size doğru uzatarak ve gözlerinize bakarak ve sesinin tonuna derinlik kazandırarak, ki düşünmenizi istemektedir, “ben de insanım..” derse.. bilin ki, “ben insanım, düpedüz hayvan tarafım vardır” demek istemektedir. Bu ifadenin anlamı da “insanım ve nefsim benim önümden gider, ben onu izlerim” demektir.

Böyle durumlarda insanların çoğunluğu da anlayış göstererek başını sallar.. Bu onayı da büyük bir olasılıkla kendi nefis deneyimlerinden ve kişilik niteliklerinden kalkarak vermektedir. “Ben de olsam, muhtemelen aynı şeyi duyumsardım.. yapardım..” misali.

Ve bu iki paragraf söylenende gerçeklik bağlamında yanlış ve çirkin olan bir şey de yoktur.

Yanlış olan şey, bizlerin Modernist olan akıllarımızdadır; biri bize “hayvan” derse, kişinin niyetinden bağımsız olarak, doğrudan bize hakaret ettiğini, bizi aşağıladığını düşünmemizdedir.

Modernist dünyada, Modernist akılla yaşayan birine.. kim ve ne nedenle olursa olsun.. ASLA “hayvan” denemez.

Oysa Modernist aklımız, bu tür akıl yürütmenin bizim ezberimiz olduğunun farkına bile varacak düzeyde bir “akıl” değildir, bilemeyiz.

Sosyal yaşamda görmezden gelemeyeceğimiz bir grup insanın, gittikçe güçlenerek ve düşüncelerini siyasî talep haline dönüştürerek ve mevzuatın da adım adım değiştirilmesini sağlayarak.. hayvanın yanında ve savunmasında olduklarını görmekteyiz.. ama Modernist aklımızla doğru yaşam için gerekli olan çıkarımları yapamayız.

Allah’ın kendine kul olarak yarattığı ve “eşref-i mahluk” dediği insanın bir kademe altında ve yine kendine kul olarak yarattığı memeli hayvan grubundan canlıları, külli varlık âlemi bağlamında, sınırlarımızı da alabildiğine aşarak kendi varlık düzeyimize kıyasla anlamda “değersiz” ilân etmekte olduğumuzu anlayamayız.. idrak edemeyiz.

Oysa Modernist Dünya’nın kendine “SÖZDE-DİN” edindiği “BİLİM”, ontolojik açıdan insanı tanımlarken onun “zihin sahibi memeli bir hayvan” olduğunu bizlere söylemektedir. Bunu biliriz ve ne anlama geldiğini anlamamakta ısrar ederiz.

Bu tanımın ne anlama geldiğini gelecek yazılarla anlatmaya gayret ederim; hemen söylemek istediğim ise şudur; önceki yazılarımdan birinin konusu [“ALLAH’I Sevmek”](#) [“Allah İçin Sevmek”](#) ya da [“Allah İçin Sevmemek”](#) idi, hatırlarsınız. Düşünüyorum, sevgi ve sevmek olgusu ve edimi “zihin sahibi bir memeli hayvan” oluşumuzla ne ölçüde aynı bağlama alınabilir.. Zihin sahibi olduğumuz için mi Allah’ın kendine has kıldığı “sevgi” keyfiyetini anlayabilir ve O’nun izni ve yardımıyla “yansıtabiliriz”, yani sevgiyi idrak edebilir ve

devredebiliriz.. yani bu idrak ve edimin, salt içgüdüden daha fazla bir değer olduğunu bilebiliriz.

Yani, “zihin sahibi memeli bir hayvan” oluşumuz, zihni bir değer olan düşünce ve karar / hüküm verebilme yetilerimizi, kalbi bir değer olan sevgi üzerine, doğrudan kalbe mi döndürmektedir..

Orada sevgiyi besleyen merhamet ile adalet keyfiyetini mi görmekteyiz..

İçimizi titreten bu değerler midir..

Dayanamayıp teslim olduğumuz, gözlerimizi yaşartan bu rafine – damıtılmış insan halleri midir.. bizi sevginin bağrına düşüren.

Bu değer bütünü müdür bizleri memeli hayvan sınıfından öte kılan zihin sahipliğine yükselten..

“Zihin sahibi bir memeli hayvan”ın aklı, nasıl bir akıldır..

Salt dirimsel enerji ile beslenen ego / nefis peşinden sürüklenen SÖZDE–İNSAN denen canlılar ne kerte memeli hayvan mertebesinde ömür tüketiyor durumdadır.. kavrayabiliyor muyuz..

Bu mertebede isek eğer.. sadece canlılık içgüdülerimizle yaşamakta isek, bizi memeli hayvan grubuna ait olmaktan ne kurtarabilir..

Kendimizi hangi özelliğimiz ile savunabiliriz.. düşünüyor muyuz.

Modernist – Materyalist akıl burada ne kadar yararlı olabilir..

Gayp ve şehadet boyutlarıyla varlık âleminin efendisi olan Allah, beynin korteks denilen önlobunun gelişimini belli bir düzeye çıkarıp bizleri zihin sahibi canlı olarak memeli hayvan grubundan eşref-i mahlûk dediği gruba alırken.. temelde bize yüklediği şey nedir.. hangi sorumluluktur..

Sadece zihin sahibi oluşumuz bizi düpedüz memeli hayvan olmaktan, deyim yerinde ise, kurtarıyorsa.. bizler bu zihin gücü ile ne yapmaktayız.. ve ne yapmalıyız..

Bu gücün bir fonksiyonu olan aklı hangi sınırdan tutuyor, hangi ideolojilerin emrine vererek Modernist – Materyalist aklımızı sadık it seviyesine indiriyoruz..

Ve birisi çıkıp bize “hayvan” dediğinde de köpürerek kızıyoruz. Kim diyor ve kimler kızıyor.. Biraz bekleyin anlatacağım.